

Клодина.

☞ Хе, хе. . . трай конио за зелена трева! Много пшти сжмъ бида излжгана. Збогомъ. Вжрви, и кажи на Г-на Виконта че ще имамъ грижата да дамъ писамцето му.

Любенъ.

Сбогомъ, дебело-магарешка хубость,

Клодина.

Думата е любовна.

Любенъ.

Сбогомъ, канара, кремакъ, остаръ камъкъ, и всичко що е по твърдо на свѣта (отива).

Клодина (сама, като изважда едно писмо).

Отивамъ да дамъ на Г-жата. . . Но ето я съ мжкаты й; да са отдалеча, и да чякамъ да остани сама.

ЯВЛЕНИЕ II.

Г. Данденъ, Ангелика.

Г. Данденъ.

Не, не; не сж лжжа вече толкозъ лесно, и сжмъ добре уверенъ за сношението що ми са каза, че е истенно, азъ гледамъ по добре отъ волкото мислятъ, и вашите замотани разговори не сж ма още ослепили.